

אדם בעקבות גורלו

האם רשלנות של רופא פוטרת את החולה מאחריות לגורלו?
• בית המשפט העליון קבע ברוב דעות שכן

לפני כעשר שנים לקה גבר ירושלמי (65) באירוע לב חריף שבעקבותיו נותר בתרדמת. החולה ואשתו הגישו תביעת נזיקין נגד הרופאה המטפלת, בטענה שלא שלחה את האיש לבדיקת אִי־ג, אף שהתקיימו אצלו גורמי סיכון.

בית המשפט המחוזי מצא שהרופאה אכן התרשלה, אך גם האיש עצמו התרשל בכך שלא עשה בדיקה אחרת שהתבקש לעשות בביקור הקודם אצל הרופאה, ולא העביר לה את תר צאותיה. לאור זאת קבע בית המשפט כי שני הצדדים אחראים במידה שווה לנזקי החולה. שני הצדדים ערערו לבית המשפט העליון. פרקליטיו של החולה, עורכי הדין נתן רון ורוד וינטר ממשרד עוה"ד רון פסטינגו, טענו בין השאר כי אין תקדים להטלת אשם תורם על חולה במקרה שבו נמצאה רשלנות מפורשת של הרופא, ועל כן צריך לכטל את פסק הדין של המחוזי.

הרופאה מצידה טענה בערעור שלא התרשלה כלל, ואת כל האשמה צריך לייחס לחולה. ביהמ"ש העליון, ברוב של שניים מול אחד, קיבל את עמדת החולה וקבע שאין להטיל עליו כל אשם תורם. "בהיעדר אזהרה כלשהי מצד הרופאה יכול חולה לומר לעצמו: 'הייתי אצל הרופאה והיא קבעה שזו בעיה מקומית'", קבעו השופטים מרים נאור ורוד חשין. "אי אמירה ברורה שמדובר בבדיקה רחופה, וכי יש לחזור בו ביום עם התשובה, היה בה כדי 'להרדים' את ערנותו של החולה". לעומתם השופטת אילה פרוקצ'יה סברה בדיעת מיעוט שיש להטיל על החולה אשם תורם בשיעור של 25%, שכן על החולה חלה מידה של אחריות סבירה לגורלו, והוא אינו יכול להישאר "אטום לקולות גופו". במקרה זה, קבעה השופטת פרוקצ'יה, החולה הפגין אדישות לאותות האזהרה של גופו, בניגוד למצופה מאדם סביר.

מיכל גולדברג

8.12.10 יק"י